

Január: Covid....ako dlho?

Január s online školou bol skúškou pre všetkých. Homeoffice neprichádzal do úvahy. A som rada, že to tak bolo a šéf netrval na práci v office. Budila som sa vždy okolo 7. Nasledovala 30 minútová prechádzka s Tobym. O 7.45 som musela byť naspäť, aby som budila deti. Väčšinou sa im hodiny začínali okolo 8.30. Museli sa stihnúť najesť, umyť zuby a spraviť si posteľ.

Po pár dňoch si Arlie vytvoril svoju dennú rutinu. Uvedomila som si, ako veľmi potrebuje mať presný režim, bol potom omnoho pokojný. Ráno začínal čítaním francúzskeho článku na internete. Aj ho to bavilo, tešil sa na to. Potom mal ostatné hodiny. Každý deň matiku, franinu a slovenčinu. 2x angličtinu a 3x prírodovedu. Okrem toho knižnicu. Končí okolo 14:30. A keď bol úspešný deň, tak si stihol spraviť aj samostatnú prácu a už sa nemusíme trápiť, iba si večer spraviť angličtinu.

Násobilku sme dotiahli úspešne a začali sme s násobením 2-ciferných čísel. Priznám sa, že nie vždy som bola trpezlivá, ale Shriempie to zvládol vytrvalosťou a opakovaním. Trochu som musela byť prísna na počítačové hry. Lebo spolužiaci volali aj počas hodín, keďže boli rozdelení na 2 skupiny. Niekedy sa dokonca aj pochytili a Arlie sa musel zmierovať s nahnevaným spolužiakom cez počítač. Uf, nechcela by som byť dieťaťom tejto doby. Je tak jednoduché napísať „Sorry“, keď sa tomu druhému nemusíš dívať do očí, vidieť jeho reakcie alebo zranenie.

Každý deň chodíme von. Či prší, či sneží, či je dobrá alebo zlá nálada. Mám pocit, že všetci potrebujeme trochu vymrznúť a schladiť hlavy, aby sme k sebe mohli byť príjemní. Arlie s Gwen sa dokážu super prehrať. Keď je horší deň, tak vedia byť na seba aj nepríjemní. Milla mladších súrodencou ignoruje, alebo aj dosť kričí. Mám rada momenty, kedy sa niečo stane, a priletí zhora, kde je zavretá celý čas a má chuť sa nejako s nimi zabaviť.

Gwen sa na hodiny teší. Má 4 denne, rozťahnuté tiež do 14:30. Medzitým si volá s kamarátkami. Treba s ňou vyjednávať, kedy si spraviť úlohy alebo samostatnú prácu, ktorej je habadej. To je najhoršie. Ale postupne si nachádzame spôsob. Mrzí ma, že sa stala situácia, kedy nadobudla pocit, že ju nemám rada, lebo pomaly číta. Vo francúzštine majú každú stredu čítanie na čas. Francúzske deti čítajú lepšie. Sú aj rýchlejšie. Gwen pracuje svojim tempom, vidím, ako sa zlepšuje. Niekedy sa však nesústredí.

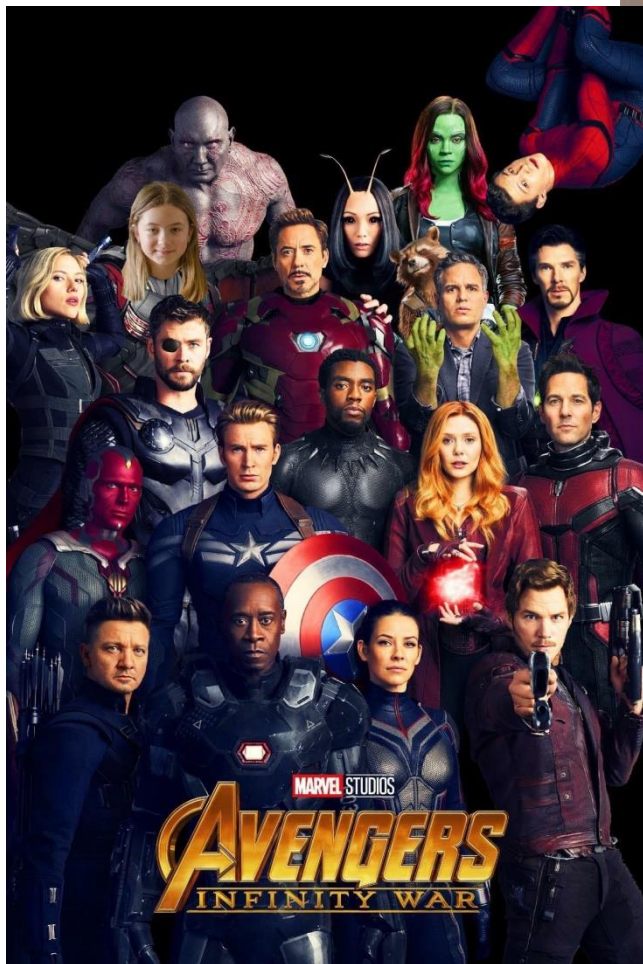

Pri jednom z nácvikou som jej povedala, že je pomalá. A potom to vytiahla, keď čítala na hodine a učiteľka ju stopla po minúte, že prečítala iba 43 slov. Mali by byť schopní prečítať 50 slov. Rozmýšľala som nad sebou a naozaj som ju tlačila do lepšieho a lepšieho výkonu. A ona sa snaží. Takže dosť. Povzbudzovať, pomáhať áno, no nekomentovať. Z matiky je úplne perfektná. Tam jej to páli veľmi rýchlo, takže sa budeme uberať radšej asi týmto smerom, aby som ju povzbudila viacej.

Tato sa rozhodol, že deti naučí šach. Arlie nie je

súťažný typ a nemá rád porovnávanie. Gwen sa rada do úlohy pustila. Prehru berie ľahko a teší sa. Uvidíme, kam sa dostanú a či sa aj tato nevzdá.

Milla mala január nabitý. Bolo treba opravovať známky. Dokázať na čo má a čo ešte musí zlepšiť. Prekvapilo ma, že slovenčinárka jej dala 1. Ohodnotila jej snahu, pripravenosť a vytrvalosť. Milla sa tešila. Vidíme, že doučovanie, hoci zaberie 2 hodiny z týždňa, prináša výsledky. Milla chcela mať 1 z matiky. Matikár sa jej súkromne spýtal, či jej na tom záleží. „Jasne, že mi na tom záleží, potrebujem mať jednotku!“ Bola jej odpoveď. V podstate je

matika jediný predmet, o ktorom nehovorí, že je to nuda. A potom sa jej podarilo opraviť aj fyziku. Takže skončila s 1 dvojku z dejepisu. Tam odvahy na opravu nemala vôbec. Učí sa veľa, príde mi to aj uletené. Ale keď to tak zoberiem....majú iba polovicu online hodín a veľa samoštúdia. Milla je typ, ktorý sa učí prepisovaním, takže to zaberie veľa času.

Okrem toho prepadla Marvelovkám. Jej najobľúbenejšia postava je Natasha Romanoff, ktorú hrá Scarlet Johansson. Naša pre-teen pozná všetky názvy Marvel filmov, všetky postavy a ich predstaviteľov. Natashu kreslila už aspoň tisíckrát. Niektoré repliky vie naspamäť a o jednotlivých častiach sa jej už aj sníva. Ráno dokáže skôr vstať, aby strávila 2 hodiny čítaním ďalšej časti.

Február: Covid....už ho máme?

S koncom januára vstúpila aj nervozita, že by som mala ísť do práce. Šéf mal toho dosť, a ja by som aj pracovala, ale si uvedomujem, že by to šlo na úkor môjho zdravia. Deti mali ostať i naďalej doma, školy ostali stále zatvorené. Tato vymyslel, že dovezie Petru z Levíc. Bude variť, upratovať a ja skúsím pracovať. Po 2 dňoch ako bola aj s Deniskou u nás jej večer volal Marián, že je pozitívny. Vyvalili sme oči. Dovtedy sme si všetci robili iba srandu. Na druhý deň, v piatok už začali mať obe bolesti hlavy a tela, miernu teplotu. Jasne, že sme ich neposlali domov. Radšej sme si ich nechali, aby sme sa o ne postarali, ak by nastali komplikácie. Deniska sa ako cukrovkárka veľmi bála. Ale nakoniec sa jej ani nasledujúce 4 dni, čo ešte zostali, nepohoršilo. Peťa pomáhala a oddychovala. Milla sa začala cítiť tiež choro. Bolelo ju celé telo. Utorok ráno na moje narodeniny ich Slavi zobral domov. Večer som začala cítiť zimnicu. Mille do školy som dala vedieť učiteľke geografie, s ktorou mali v ten deň test, že Milla má asi Covid.

Mne sa darilo ešte aj na ďalší deň. Bolest' v krížoch sa dala zniesť, iba tie zimnice mi vadili. Vo štvrtok ráno som už povedala Slavimu, aby ostal doma a šla som na test. Na výsledky som nečakala, radšej som šla spraviť meganákup. Pozitív- bolo na papieri, keď som sa spokojne vrátila.

Tato musel zostať doma a ja som sa šupla rovno do postele, boľť hlavy začala byť neznesiteľná. To čo sa dialo nasledujúce dni sa dá popísať veľmi ľahko. Covit putoval po celom tele a hľadal najslabšie miesta,

aspoň tak mi to prišlo. Každý deň som mala nové symptómy. Bolest' hlavy a zášklby nervov v očiach, ústach a krku. Napuchnutý nosohltan a uši. Pálenie v očiach, strata čuchu a chute, bolesť svalov a kĺbov, celková slabosť, točenie hlavy a hnačka.

Ani netuším, ako som každý deň dala školu s deťmi, úlohy, navarila som, upratala. Tato fičal na 12-hodinovom homeoffice. Deti mali bolesti v tele a tieklo im z nosa. Gwen kýchala, ale inak sa veľmi nest'azovali. Arlan s hrdosťou napísal všetkým spolužiakom. Ale aspoň sa prestali báť. Pochopili, že aj korona je iba choroba a dá sa cez ňu prejsť.

V takejto atmosfére sa Toby 14.2. dožil svojích prvých narodenín. Dostal novú zateplenú bídu a extra kosti. Neskutočné, že je to už rok, čo sme si ho počas prvej covid vlny priniesli. Je bystrý, stále hladný a najlepšie počúva tata, ktorý je na neho ako sekera.

Vírus ma nechcel nechať tak. Denno-denne som si hovorila, že zajtra mi už bude lepšie....a nejakú stále nebolo. Na 10. deň, odkedy som bola chorá, si bol zabehať tato svojich 14 km okolo Pajštúna. Vonku mrzlo a prišiel dosť podchladený. Rovno sa strčil do horúcej vane a potom rovno do postele. Keď som mu o pár hodín merala teplotu, mal 37,5°C. Nikdy nemáva teplotu, tak som hneď vedela, že ho to draplo. Nasledujúci deň mal pozitívny test a najbližších 7 dní z postele nevyliezol.

Prestal sa vypytovať, či mi je už lepšie a každý deň mi referoval, čo všetko ho bolí. Tak ako som bola ja na paralene, on dal acylpirín. Stále bol na homeoffice. Na 10. deň sa mu tak točila hlava, že zavolať do práce, kde mu predtým ponúkli Ivermectín – liek antiparazitikum, ktoré sa stalo počas COVID pandémie zlatom. Párhaliarová pilulka stojí na Slovensku 60 Euro, ale, keď sa podáva na začiatku choroby, pomôže, aby sa človek nedostal do nemocnice.

Ja som s deťmi fungovala ďalej. Bolo im treba vymýšľať program, aby sa z tej izolácie nezbláznili. V roku 2020 sme boli doma bez priateľov 86 dní a pamätám si, ako im chýbali. Teraz sme využívali, čo sa dalo. Keď zamrzlo pole, boli sme tam 5 dní po sebe. Mala som síce iba 13. deň choroby, ale aj ja som potrebovala vypadnúť na čerstvý vzduch. Kašeľ a zimnice neustávali ani silou vôle.

Rovnako som sa cítila aj na 21. deň, únava pretrvávala. Ale už som to neriešila. Deťom sa začali prázdniny, tak aspoň škola odpadla, ale prišla práca, ktorú som musela začať zvládať.

Marec: Covid....máme ho zasebou!

Po prvom týždni, na konci februára, mi dievčatá navrhli wellness poobedie. Najprv ma Gwen namejkapovala ako Nebulu z Marvel – na modro. Celý čas sa chichotala a nechcela prezradiť čo to stvára. Potom sa pridala Milla a dokončila mi Marvel make-up. Chvíľu rozmýšľala, neskôr zmizla a objavila sa s nakrájanými uhorkami. Pleskla mi ich na oči a spokojne si pozvdychla. Dokonca som dostala i masáž. Bolo mi príjemne. Bola to taká sobota, kedy som potrebovala súrne byť iba v posteli a spať, oddychovať. Dievčatá to cítili a takto sa o mňa postarali. Bola som vďačná, keď moju procedúru ukončili slovami: „Si najkrajšia.“

Tato sa dal dokopy. Po 2 týždňoch šiel späť do práce a po 3 týždňoch má iba mierne príznaky. Sem-tam zakašle, je trochu unavený. Behanie neprichádza do úvahy. Bude musieť pár týždňov počkať. Pripravuje sa na zahájenie stavby domu. Vyzerá to tak, že už budúci týždeň začnú výkopové práce. Nový dom, nový život? Aký bude naozaj tento rok? Zmení prácu? V piatok 5.3. bolo presne 3 roky, čo je v Mochovciach. To bol môj limit ochoty takto oddelene žiť...

Miline narodeniny

„Nechce sa mi veriť, že toto budú už 2. narodeniny v karanténe. Žiadna oslava, žiadne kamarátky,“ ťažko si vzdychla Milla. Bolo mi jej ľúto a bola by som ochotná ich aj pozvať z okolia, ale všetci sa nejako boja. Zákaz vychádzania stále platí. Nevadí. Aspoň sme jej spravili trendový tortu podľa jej obľúbenej Black widow. Prišli všetky darčeky z edície Avengers a tato jej dokonca kúpil knihu, ktorá do toho zapadla. Milla nevyzerala smutná. Celý deň prelietala po vonku na korčuliach spolu s Gwen Arliem. Teraz majú korčule všetci 3, takže sa môžu naháňať ostošť.

Milla má pri dovŕšení 12. roka 156 cm a váži niečo cez 40 kg. O chvíľu ma už dobehne. Inak si našla aj novú kamošku cez internet.

Tiež maniačku do Marveloviek, staršiu o 1 rok, z Dúbravky. Niekedy sa vidia. Nevieť si takýto život vôbec predstaviť. My sme prelietali celé detstvo s kľúčom na krku po vonku.

Medzitým sa aj situácia s domom zmenila. Tato dostal ponuku z Ruského ROSATOMU na elektrára do Fínska. Nabralo to veľmi rýchly spád a po prvom pohovore chceli vedieť, kedy môže nastúpiť a aký chce plat. A to mu ani nepovedali, aká by bola jeho pozícia. Slávi preto začal rozmýšľať že by bolo dobré investovať do bytu v Nitre. Vo štvrtok 1 našiel, v piatok ho bol pozrieť. V sobotu tam zobral mňa a v nedeľu sme podpisovali zmluvu. Byt je v úplnom centre Nitry pri OC Mlyny, v zrekonštruovanej, historickej budove na 4. poschodí. Má 3 izby a je komplet prerobený. Majiteľ, chalan mladší o pár rokov od nás tam nechá spotrebiče. Rozhodnutie bolo tak z rýchlika. Peniaze sa dali do úschovy k notárke, až kým sa byt na nás neprepiše. Takto bude mať tato miesto na prespávanie v Nitre, kým bude pracovať v Mochovciach. Čo bude neskôr, či sa pustíme aspoň do základovej dosky domu v Štitádoch sa ešte uvidí.

Hneď na ďalší deň sme sa prebudili do Veľkonočného piatku. S deťmi preberáme biblický plán, ktorý postupne vysvetľuje dôvod Ukrižovania. Animovaný príbeh zo Superbook sa páčil dokonca aj Mille. Nie je jednoduché vysvetliť dieťaťu, prečo sa to udialo, ale myslím, že tomu trochu rozumejú. Gwen si užila maľovanie vajíčok. Farby na vajíčka vôbec nechytli, ešte fajn, že som mala v zálohe akrylové.

V sobotu sme boli pozvaní na chatu k Ľudmile, otcovej priateľke. Trochu sme mali malú dušičku, lebo všade mali byť kontroly, ktoré udeľovali pokuty pri porušovaní zákazu prechodu cez okresy. No, nakoniec sme sa tam dostali za 2 hodiny. Chata je v podstate prerobený rodinný dom na kraji dediny, učupenej medzi kopcami Strážovských vrchov. Ako na potvoru sa ochladilo a po príchode začalo i snežiť. Ľudmila si pripravila výrobu jarného kvetináča s narcismi a machom,

ktoré sme stihli spraviť medzi prehánkami.

Poobede sme si s tatom vyšli na túru do kopcov a večer zahrli spoločenské hry. Nasmiali sme sa riadne. Postarali sa o nás výborne, len mi bolo ľúto, že nás obskakovali. Budú chystať aj otcovu 60-tku. Tam na chate. S blízkou rodinou. A to už prideme pomôcť. Pri zaspávaní som myslela na mamu. Na to, že mala byť ona s nami a hrať hry a smiať sa. Taký je život

Oslavy pokračujú...

Arlie mal jasno v tom, akú tému chce mať na svoje narodeniny. Among us – počítačová animovaná hra. Nie že by som bola jej fanúšik, ide tam o to, aby ten, kto sa na začiatku dozvie, že je Impostor, zabil zvyšok skupiny (spolu 10 členov), ktorá splašene behá po vesmírnej lodi a plní nejaké úlohy.

ktorá splašene behá po vesmírnej lodi a plní nejaké úlohy.

Takže sme objednali darčeli z Číny- bundu, pyžamo, ponožky, tetovačky Among us a ja som sa deň pred Arlieho párty pustila do torty. Na prespávačku sme si vzali Roberta a Arliemu k radosti viacnej nebolo treba. Večer ani nevedeli zaspať. Trkotali najmenej do 22h. Ani som netušila, že chlapci vedia tak veľa rozprávať☺

Ráno vstáli už po 6, to som úplne odignorovala. Vedela som, že sa o seba postarajú. Vstala som až okolo 9.30 s pocitom, že som stále únavená. Ten Covid ma nejako vycucal a únava nechce odísť. No, nič, čakalo ma busy ráno. Uvariť obed, dokončiť tortu, upratať dom a medzitým zadať malé úlohy deťom.

Keď prichádzali prvé deti, ešte som na hornom poschodí mopovala. Ale veľmi so sa nestresovala. Arlie mi oznámil, že žiadnu organizovanú zábavu netreba. Postarajú sa o seba. A tak aj bolo. Keď dorazili ďalšie deti, zobrali Tobyho a aj došlého psa Falka na pole.

A potom striedavo behali medzi korčuľami, kolebečkami a trampolínou. Ani nemali čas na jedlo a ledva som ich dostala k torte. Po takmer 4 hodinách sa začala prejavovať únava a bol čas na ukončenie vydarenej párty.

Májové perličky

Milla je opäť v škole. Zo začiatku bola trochu nesvoja. Hlavne kvôli plno písomkám a testom. Mám pocit, že stále sedí pri knihách a učí sa. Ale všetka tá práca prináša výsledky. Zo slovenčiny dostala ako jediná jednotky z diktátov. Okomentovala to: „*Mom, this is my biggest life achievement.*“ Dobre sme sa na tom zasmiali, ale slovenčina jej príde nakoniec celkom ľahká. Určite k tomu prispieva doučovanie s Deny 2x týždenne. Pri jednej z hier, čo sme spolu jeden víkend hrali sa neudržala a zaštekotala: „*I am the smartest in the family.*“

Arliemu sa tiež darí v škole. Pohodový učiteľ a domáce precvičovanie ho zbavili stresu a dokonca zo slovenčiny bude mať asi tiež jednotku. Diktáty začal písať na jednotky a učiteľka ho pochválila za samostatnosť. Začali sme spolu behávať. Ak sa podarí, tak 2-3 krát týždenne vybehneme na 4 kolečká okolo bloku, čo je 2 kilometre. Cíti sa potom dobre. Väčšinou má červenú tváričku a žiari spokojnosťou, aj keď pred behom frfle, že sa mu nechce.

Gwen ide v škole svojím tempom. Číta plynulo vo všetkých 3 jazykoch a už si vie pekne zadeliť texty a hneď vyhodnotiť v akom jazyku treba odpovedať. Perfektná. Jej

obsesia v plyšákoch pokračuje. Tato ju v tom podporuje a minimálne 2x do mesiaca ju berie do hračkárstva nejakého do zbierky dokúpiť. Všetky sú malé do 15 cm a majú rovnaké oči. Keďže hráva hru na telefóne s názvom Adopt me, kde sa zvieratká vymieňajú medzi hráčmi, začala robiť to isté so svojimi plyšákmi v triede. Každý deň prinesie nejakého nového, ktorého vytrejdovala©

Podarilo sa nám teraz tráviť viac času v Štitároch. Mamina pokračuje v chemoterapii. Má za sebou 5 dávok, každé 3 týždne, ktoré ju riadne oslabili. Rozmýšľa nad zmenou lekára, aby sa dostala aj k nejakej alternatívnej liečbe. Auntie Zuzka je z toho vyčerpaná a mala tetanický záchvat. Tiež sa musí šetriť. Je to dlhodobý stresujúce pre

všetkých. Vyrovnáť sa s následkami chemoterapie nie je jednoduché. Každý by chcel pomôcť a aspoň čas bolesti si zobrať na seba.

Slavi medzitým zariaduje byt v Nitre. Objednal si vstavanú skriňu do spálne, stôl do kuchyne a kožený gauč z kože do obývačky. Cíti sa dobre. Aj sme tam jeden večer cez víkend prespali. Deti sme uložili v Štitároch a šli sme sa prejsť po centre. Príchod do malého útulného bytu bol ako návrat v čase, keď sme

ešte nemali deti. Chichotali sme sa ako pubertáči.

Jún a koniec školského roka

Jún bol celkom mokrý mesiac. Báli sme sa nájazdov komárov ako minulý rok, keď sa nedali na terase takmer existovať. Štípali celý deň, nielen podvečer. Pršalo a pršalo, až od polovice sa oteplilo a udreli horúčavy. Bola to výhoda, pretože deti mali energiu dokončiť školský rok a ešte sa aj v júni učiť.

Najviac sa nadrela Milla, ktorá išla z písomky do písomky. Učila sa a učila. Skončila iba s jednou dvojkou. Frajerka. Dokonca sa zaujíma aj o to, či by sa mohla dostať s takýmito známками na gymnázium. Covid lockdown pre ňu bol ťažký. Samota nepridala na sebavedomý.

No, s nástupom do školy sa osmelila a začala si hľadať nové kamarátky, s ktorými sa predtým bavila iba naoko v škole alebo virtuálne. Cez víkendy si vybehla s kamarátkami do Borov na nákupy a na prespávačku.

Okrem toho sme začali chodiť aj s mamou jej kámošky Lindy na box. Raz do týždňa sme chodili vymlátiť boxy a zničiť sa do odpadnutia. Tréner nás nešetril. Je zaujímavé ju pozorovať. Mení sa. Je to malý dospelý s názormi na rôzne témy. Niekedy ma tie názory až prekvapia, či vystrašia. To o čom som ja nemala ani chýru v 16 rokoch, Milla pozná. Napríklad má kamarátku, ktorá o sebe vyhlasuje, že je lesba. Prístup k toľkým informáciám a sloboda hovoriť čo kto chce vyvoláva u mladých ľudí asi riadny chaos. Nečudujem sa, že potom nemajú jasno v tom, kto vlastne sú. Okrem toho ma prekvapila napríklad vlasmi. Na temene hlavy si ich chcela zafarbiť na fialovo. Šampón sa cez leto leto zmyje, tak dostala povolenie. No, na oholené obočie alebo zatvárací špendlík do ucha....som napristúpia☺

S uvoľnením a možnosťami cestovať, sme vybehli bez detí na predĺžený víkend so Zuzkou, Jankom, svokrovcami a ešte 1 nádejným párom. Zuzka chcela osláviť narodeniny v penzióne Ferata. Musím povedať, že aj 2 dni pre seba, kedy sa nemusím o nikoho starať a variť prídu ako super dovolenka. Krátka a intenzívna.

Dali sme si výstup vo Veľkej Fatre na Tlstú a Ostrú. Prijemná mierne náročná 5 hodinová túra. Ráno sme zaspali a prišli na miesto o hodinu neskôr, ale skupinu sme dobehli a nakoniec i prebehli. Ostrá zodpovedala svojmu menu a na vrchol sa bolo treba vyšplhať s reťazami. Hore sme sa dali odfotiť, keď som pozrela na chalana, čo nám vysvetľoval, ako zísť, slečna čo fotila povedala:

„No, a teraz sa priateľka pozrela na iného.“

Na čo Slávi zareagoval:

„To je už takmer 20 rokov manželka!“

Vyvolalo to rozruch, lebo baba reagovala, že vyzeráme na 25, tak tomu ani neverí. Veď ani ja tomu niekedy neverím: 19 rokov manželstva....

5. júna sme oslávili aj ocinovu 60-tku u Ľudmily na chate. Nevedela som si predstaviť oslavovať s „nou“ rodinou, ktorú som nepoznala. No, nakoniec všetko dobre dopadlo a nová rodina je zábavná a našlo sa kopec spoločných tém.

Prišiel i Pajdo so Zuzkou. Nedalo sa povedať, ako Pajdovi bolo, ale dúfam, že ho to veľmi netrápilo. Darí sa mu veľmi dobre. Rozbieha svoj obchod s doplnkami fitness výživy a na formovanie tela. Má dosť klientov a rekonštruje novú telocvičňu. Má toho dosť

a okrem toho 2 malé deti. Mám pocit, že si to uvedomuje a chystá sa s tým niečo robiť, aby nevyhorel.

Arlie makal tiež. Potešilo ma rodičko so slovenčinárkou, ktorá o ňom povedala, že je samostatný, svedomitý a zodpovedný. A hlavne, sa zlepšil v diktátoch. Veď sme sa ich napísali. Minimálne 4 každý týždeň. Mal toho plné zuby, ale tešil ho viditeľný výsledok. Sťažoval sa na časovanie slovies vo francúzštine. A naozaj

mu to šlo ťažko do hlavy. Budúci rok to dá. Jeho kamarátstvo s Robertom pokračovalo. Dokonca dostal povolenie ísť na víkendovú prespávačku. Keďže sa zobudili o 6 ráno a hneď išli korčuľovať, tak aj obaja ochoreli.

Na záver roka prišiel s nápadom, že by veľmi chcel axolotla. Vyvalila som oči, lebo som nemala vôbec šajnu čo to je. No a je to mexický mlok. Podobný salamandre, iba má na hlave niečo ako hm.....malé rozvetvené chápadielka, ktoré sú vlastne externé žiabre.

Na poslednú prezentáciu z franiny, ktorá mala trvať aspoň 3 minúty si o nich veľa naštudoval. Napísali sme základné body, vytlačili obrázky a každý deň týždeň nacvičoval, aby o axolotlovi vedel rozprávať bez toho, že by použil poznámky. Bol na seba pyšný a šiel hneď prvý, takže to mal najťažšie. A ako odmenu za celoročnú makačku s tatom aj 2 kúpili. Bieleho a čierneho. Čierny nemá prsty, ale že mu dorastú. Tato dostal novú prácu navyše, pomáhať čistiť akvárium, ale myslím, že sa obaja tešia.

A nakoniec prváčka Gwen. Čas ide rýchlo a v škole sa jej páčilo. Má svoje 2 kamarátky, s ktorými si vymieňa plyšáky. Natálka H a Natálka M. Príde mi to niekedy smiešne. Ráno odchádza s 1 plyšákom a po

strane viem, že keď to bude robiť po troškách, aj keď možno dlhšie, tak to zvládne a bude so sebou spokojná. Behom mája dočítala svoju prvú slovenskú knižku Grázlik Gabo. Čítavala ju po strane, každý večer. Toľko radosti, keď ju skončila. A nezabudla pridať: „*And I do not remember what it was about...*“

škole má iného. „*Iba na 1 noc,*“ povie. Často už starého plyšáka ani nevidím. V každom prípade je to plyšákový maniak. Stará sa o ne jemne. Šije, či strihá im oblečenie a vyrába posteľ, vankúše a prikrývky. A znova žiadne bábiky. Ani Milla ich nechcela ako dieťa.

Horný predný zub sa jej začal kývať zo dňa na deň. V nedeľu dak sedela pri stole a zrazu mi ho ukazovala na dlani. Nič ju nebolelo...alebo má vysoký prach bolesti. Aj ona v škole makala. Posledný mesiac sa jej už nechcelo robiť úlohy, no nakoniec to dotiahla. Mám pocit, že učenie v 3 jazykoch jej dalo asi najviac zabráť. Ale na druhej